

ffal imidlertid jeg, der ikke er inde i disse Hemmeligheder, ikke lade mig afholde fra allerede nu at komme ind paa en noget nærmere Belysning af mit Standpunkt, og navnlig nødes jeg ved de Udtalelser, der fremkom i det sidste Møde, til en nærmere Belysning af de Paastande, der da bleve fremsatte fra forskjellige Sider. Jeg maa da først vende mig til en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og som egentlig bar hele hans Foredrag, nemlig den Bebreidelse, han rettede mod mig og mine Meningsfæller i Udvalget, fordi vi i Betænkningen have udtalt, at denne Hærløvsplan og kun kan behandles sammen med Forsvarsplanen. Det ærede Medlem fra Kolbing saae deri en Finte eller et politisk Skattrak; han sølte sig ubehagelig berørt deraf og spurgte: hvorfor skal nu Forsvarsplanen fastes ind med her i denne Debat? Vi have jo alt tidligere har behandlet Hærløven uden Hensyn til Forsvarsplanen. Jeg tilstaar, at jeg blev høist forundret over denne Udtalelse; jeg har senere gennemgaaet de tidligere Forhandlinger, og min Forbauselse er ikke bleven mindre; jeg beundrer den Dristighed, det ærede Medlem havde, da han fremsatte det. Jeg skal opløse ærede Medlemmer, som maatte have glemst, hvorledes det er gaaet hidtil, om, hvorledes Thingets daværende Flertal — det Flertal, hvoraf det ærede Medlem ogsaa var Medlem — har søillet sig til Behandlingen af Hærløven og Forsvarsplanen. Da Hærløven første Gang blev forelagt, nemlig i 1872—73, blev der samtidig forelagt en Lov om overordentlige Bevillinger til Forsvarsvæsenets Fremme. Hærløven og Forsvarsplanen bleve dengang samtidig forelagte og samtidig behandlede; der blev afgivet Betænkning, men Sagen kom ikke til noget endeligt Resultat det Aar. I 1873—74 blev der ingen Plan forelagt fra Regjeringens Side, men jeg vil bede ærede Medlemmer erindre, at der da heller ingen Betænkning kom fra Folkethingets Side; Hærløven blev ikke behandlet. I 1874—75 blev der foruden Hærløven ogsaa dengang fremsat et Forslag om overordentlig Bevilling til Befæstninger, og de to Ting behandlede da i Forening; Folkethinget behandlede baade Hærløven og Forsvarsloven og afgav Betænkning, saa at de to Ting altsaa atter behandlede i Forening i Folkethinget, ligesom de fremsattes i Forening fra Regjeringens Side. Det Samme fandt Sted i Aaret 1875—76. Altsaa indtil Opøsningen i 1876 har Hærløven, hver Gang den er bleven behandlet af Folkethinget, været sat i Forbindelse med en Forsvarslov og behandlet i Forbindelse med en Forsvarslov saavel fra Regjeringens som fra Thingets Side. Den eneste Gang, da der ikke har foreligget en Forsvarslov sammen med Hærløven, har Folkethinget ikke afgivet nogen Betænkning. Efter Opøsningen i 1876 blev Forsvarsplanen een Gang behandlet alene, nemlig i Sommer-sessionen 1876. I

1876—77 blev Hærløven forelagt i Landstinget og ingen samtidig Forsvarsplan laa da for; men da Hærløven kom over i Folkethinget, behandlede Folkethinget den paa den Maade, at der nedledes den Overgang til 2den Behandling ved Vedtagelsen af en Dagsorden, hvorigjennem Folkethingets Flertal — det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds med — udtalte, at der under det daværende Ministerium, der er det samme som det nuværende, ikke var Udset til at kunne føre en Hærløvsplan igjennem. I 1877—78 og 1878—79 blev begge Gange Hærløven forelagt alene uden at være sat i Forbindelse med nogen Forsvarsplan; men begge Gange er den ikke bleven behandlet men henvist til Udvalg, i hvilke jeg var Formand, og jeg skal svare for, at der fandt ingen Behandling Sted. I 1879—80 er Forsvarsplanen bleven forelagt i Motiverne til Hærløven, og hvorledes Forbindelsen er mellem Hærløven og den forelagte Plan, skal jeg nu komme ind paa. Jeg vil dog, inden jeg gaar bort fra de tidligere Aar, tillade mig, for at det kan staa ganske klart for ærede Medlemmer, hvorledes Folkethinget har opfattet Forbindelsen mellem Hærløven og Forsvarsplanen, med den høit ærede Formands Billigelse at opløse et lille Stykke af Betænkningen over Hærløven fra 1874—75. Den findes i Tillæg B. Sp. 1217. Der staar: „Da Menigheden ikke alene har dreiet sig om Enkeltigheder ved Forslaget, men ogsaa og navnlig om selve de Grundsaetninger, som man ønskede gjort gjældende ved Ordningen af vort hele Forsvarsvæsen, saa har man anset det rigtigst forud for Behandlingen af de egentlige Organisationslove at fremkalde en Forhandling om Forsvarsplanen i Almindelighed. Hertil har der ved de forelagte Lovforslag om forskellige Befæstningsanlæg m. m. frembudt sig en gunstig Leilighed, ligesom det vil erkendes, at de forskellige Lovforslag vedrørende Forsvarsvæsenet staa i en saa nær indbyrdes Berøring, at de naturlig foranledige en samlet Overveielse af familige de Hensyn, som herved maa gjøre sig gjældende“. Afkravet den samme Udtalelse, omtrent ordret, findes gjentagen i den Betænkning, som Folkethingets Udvalg afgav i 1875—76 — den findes i Tillæg B. Sp. 177 — og begge disse Udtalelser har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds medunderstrevet som Medaaffatter af disse Betænkninger. Jeg tilstaar, at det forbauser mig, at det ærede Medlem saa lidt kan huske, hvad han understrev for saa saa Aar siden, at han nu kan paastaa, at Hærløvsplan og Forsvarslov ikke bør behandles sammen og ikke have Noget med hinanden at gjøre. Jeg vil reasumere det, jeg har sagt, idet jeg udtaler, at alle de Gange, Hærløven har været behandlet siden 1872—73, har den været behandlet fra Thingets Side i uadskillelig Forbindelse med Forsvarsplanen, og alle de Gange, den har været fremsat fra Re-